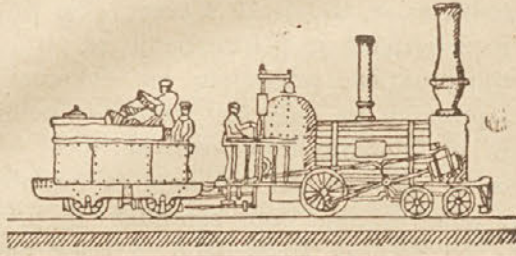

STROJNI LOŽAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ
ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА
ДРЖ. ЖЕЉЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ

СТРОЈНИ КУРЈАЧ
ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА КУРЈАЧЕВ
ДРЖАВ. ЖЕЛЕЗНИЦ В БЕОГРАДУ

Izhaja prve dni v mesecu. Posamezna številka 2 Din. Letna naročnina 24 Din. Uredništvo in upraviništvo v Ljubljani, Dunajska cesta 58. Odgovorni urednik Ivan Cek. Izlazi prvih dana u mjesecu. Pojedinci broj 2 Din. Godišnja pretplata 24 Din. Relakcija i administracija u Ljubljani, Dunajska 58. Odgovorni urednik Ivan Cek.

Št. 5.

V Ljubljani, 5. maja 1927.

Leto III.

Kurilniško osobje

(Nadaljevanje.)

Kakor smo omenili v poslednji številki, v egzekutivni železniški službi ima strojevodja najvažnejšo službo in je podvržen največji odgovornosti. Učinkovitost tudi najboljših varnostnih naprav odpove, če strojevodja ne obrača pažnje na signale. Še dandanes sta pri večini železnic sigurnost strojevodje in njegova pozornost temelj varnega prometa. Strojevodja mora biti siguren, človek s posebno finimi čuti, razborit, da hitro sprejme vtise, da se hitro odloči in da je hraber. Strojevodja mora popolnoma poznati lokomotivo in vse njene dele, pravitako mora poznati progo, na kateri vozi, in promet na tej progi.

Kar se tiče izobrazbe, ki jo mora imeti strojevodja, obstoji dvoje vidikov. S prvega vidika, ki se oslanja na razvitek železničarstva, se regrutirajo strojevodje iz vrst delavniških ključavničarjev, ki so dalj časa delali pri popravilih lokomotiv.

Sprva je bila dolžnost strojevodje, da je vsa popravila na svoji lokomotivi, tudi v kurilnici, izvršil s pomočjo svojega kurjača. Pri nekaterih železniških napravah je strojevodja šel s svojo lokomotivo celo v glavno delavnico, da dela pri popravilu lokomotive. Pozneje so se pritegnili za popravila v kurilnicah ključavničarji, in tedaj se je od strojevodje zahtevalo, da izvrši popravilo lokomotive samo v slučaju defekta na progi, da jo vsposobi za nadaljno potovanje. Ker pa je promet na progi vedno jačji, se tudi taka popravila na progi vršijo samo v slučaju, če ta popravila trajajo samo zelo kratek čas.

V ostalem lokomotive so čedalje bolj komplicirane, in če hoče nekdo delo komplicirane lokomotive razumeti, ni dovolj,

da je leta in leta delal v delavnicah, na drogovich, ležiščih, delih krmila i. t. d., temveč je za to potrebna tudi izvestna stopnja izobrazbe. Razven tega je treba pomniti, da so tudi lastnosti, ki jih mora strojevodja imeti in ki smo jih preje omenili, mnogo važnejše, nego poznavanje lokomotive, ki se ga lahko nauči. Glede na vse to pravkar omenjeno, pa tudi glede na dejstvo, da se iz delavnic ne more dobiti dovoljno število ključavničarjev, se držijo nekatere železniške uprave drugega stališča, t. j. da se strojevodje regrutirajo iz vrst kurilniških delavcev sploh. Pruske železnice n. pr. regrutirajo strojevodje izmed ključavničarjev, kovačev ali kotlarjev. Dasi se v predpisih poedinih držav tega izrecno ne zahteva, vendar je na evropskem kontinentu ta način regrutiranja strojevodij običajen.

Postopoma se pa ta način spreminja in se čujejo z raznih strani glasovi, ki ne odobravajo tega načina regrutiranja strojevodij.

V Madžarski je v letu 1910 nastalo neko prehodno stanje, namreč izmed kurilniških delavcev so se izbirali ljudje, ki se jim je poverilo vodstvo lokomotive pri premiku. Temu prehodnemu stanju smo pristopili tudi mi od leta 1919 dalje zaradi pomanjkanja strojevodij, vendar je to provizorno.

Domovina lokomotive, Anglija, ki ima ogromen promet in ki služi za primer, je v tem pogledu najbolj liberalna. Po Shratonu se strojevodja odgaja v Angliji na sledeč način:

Mladenič osemnajstih let prične svojo karijero v kurilnici kot čistilec. Po dveh letih zaposlenosti kuri nekoliko dni na lokomotivi pri premiku. Če se strojevodja uveri, da je omenjeni čistilec sposoben, javi to nadrejenim, in potem ga šef kuril-

nice izprašuje o poedinih predpisih in ustavljanju lokomotive. Če na tem izpraševanju pokaže dober uspeh, ga postavijo za kurjaškega pomočnika, vendar ostane še nadalje čistilec. Postopoma napreduje do kurjača, toda najprej na lokomotivah pri premiku, potem na vlakih, ki vozijo premog, pa na tovornih, pa na brzotovornih, osebnih in naposled na brzih vlakih.

Strojevodja postane na sledeč način: sprva se dodeli kot strojevodja na lokomotive, ki vozijo vlake s premogom, toda pod nadzorstvom nadzornega strojevodje. Med vožnjo zabeleži nadzorni strojevodja vse, kar kandidat napravi in kar opusti, da bi naredil, in dobi po vožnji iz teh podatkov jasno sliko za svoje mnenje. Ako je to mnenje dobro, tedaj se kandidat izpraša in postane strojevodja pri premiku. Pod povoljnimi okolnostmi more še dalje napredovati na vlake starejšega ranga, kakor je to slučaj tudi pri kurjaču, tako da lahko pride tudi do brzih vlakov. Če je začel službo z osemnajstimi leti, ima po priliki 50 let, ko postane strojevodja brzega vlaka, in na tem ostane, dokler ne dovrši 65. leta.

Poedini zaslužni in sposobni strojevodje brzih vlakov morejo v 55tem letu postati šefi kurilnic.

Tukaj je treba opozoriti na škodljive posledice za službo, ki nam jih prinaša naš zakon. Dočim ne more v Angliji nihče postati strojevodja brzega vlaka, predno je dovršil petdest let, tedaj po 32tih letih službe, se pa pri nas mora strojevodja, ko dovrši 25to leto službe, če to želi, upokojiti. Torej v najboljši dobi, ko se šele kot zrel, izkušen in izvežban lahko najboljšo izkoristi, v svojem 47tem letu.

Pri Amerikancih začne strojevodja svojo kariero kakor v Angliji. Če ima značilne lastnosti, ki jih služba zahteva,

in odgovarjajočo izobrazbo, potem se šola s postopnimi izpiti. To šolanje traja tri leta in koncem vsakega leta mora napraviti izpit. Vprašanja, ki se stavijo na izpitu, se dostavijo kandidatom početkom vsakega leta. Kot primer naj navedemo vprašanja za izpit po prvem letu, ki jih je 49. Ta vprašanja obsegajo dolžnost kurjača, fizikalne lastnosti pare, najvažnejše o premogu in zgorevanju, o načinu kurjenja itd. Potem prihajajo vprašanja o učinku injektorja, o peči, o rešetkah in o pomožnem orodju. Je tudi 12 vprašanj o zavorah na zrak.

Za izpit po drugem letu je 55 vprašanj, ki se podrobneje bavijo s predmeti prvega leta. Sem spada podrobno poznavanje kotla in injektorja. Potem je 33 vprašanj o lokomotivi z nafto kot gorivom, 23 vprašanj o mazivu in mazanju in 11 vprašanj o zavorah.

Kadar čistilec napravi ta dva izpita, postane kurjač. Po preteku enega leta dela tretji izpit, izpit za strojevodjo. V tretjem letu se uči podrobnega poznavanja lokomotive v 103 vprašanjih in sicer o konstrukciji, krmilu, defektih in popravilih. Potem prihaja 63 vprašanj o zveznih lokomotivah, 24 vprašanj iz parne turbine in elektromotorja za signalne luči in 163 vprašanj o zavorah.

Izpiti po prvem in drugem letu se delajo pred šefom kurilnice, a izpiti tretjega leta pred posebno komisijo. Kandidat dela pismeni in ustmeni izpit in mora odgovoriti na osemdeset odstotkov vprašanj. Ako ne odgovori, pade in ima pravico, da najdalje po šestih mesecih izpit ponovi. Če tudi tedaj pade, ne more več ponavljati. Šele potem, ko je naredil tretji izpit, postane strojevodja in ga uvrstijo med nastavljene uslužbence.

Pouk o konstrukciji in o funkcioniranju zavor na zrak se skoro pri vseh železnicah vrši s pomočjo modelov. Kandidati so v večini slučajev prepuščeni sami sebi, t. j. morajo se sami pripravljati. Ne sme se pozabiti, da imajo Amerikanci veliko število knjig o lokomotivi, spisanih v lahkem stilu. Če kandidat izkoristi te knjige in če preko celega leta dela, se lahko od tega sistema pričakuje dober rezultat.

Vendar prevladuje nazor, da je boljše, če železnice ustanovijo tečajje za izvežbanje osebja. Ti tečajji se morajo ustanoviti pri večjih kurilnicah in se jih morajo udeležiti inteligentni kurjači ne glede na to, ali imajo ključavničarsko prakso ali ne.

Kurjenju lokomotiv je treba posvetiti posebno pozornost, to pa je važno tudi radi tega, ker vlada med ključavničarji mišljenje, da je kurjenje postranska stvar

in da celo ni primerno opravilo za boljše ljudi, med katere se prištevajo ključavničarji.

Prusija je leta 1909 prvokrat, za poskušnjo, uvedla tečajje za izvežbanje strojevodij, ki so trajali 10 mesecev. Na pruskih železnicah je pripravljane za strojevodjo praktično pričenjalo od lokomotiv pri premiku pa dalje na tovornih, potniških in brzovoznih lokomotivah, torej isti proces, kakor za pri vežbanju za kurjače. Pri tem vežbanju dobi kandidat za prva dva tri turnusa strojevodjo in sicer najboljšega iz te grupe, da bi hitro proučil lastnosti lokomotive v službi. Torej ima kandidat po napravljenem teorijskem izpitu nekaj časa postopoma voziti na vseh serijah lokomotiv. Pravilna pot bi bila ta, da bi strojevodja postopoma napredoval od lokomotiv vlakov nižjega ranga k lokomotivam vlakov višjega ranga, kakor je to v Angliji. Toda tega ni mogoče vedno izvesti glede na veliko važnost službe. Razboritost, fina shvačanja in odločnost igrajo tem večjo vlogo, čim večja je brzina vlaka. Nekateri ljudje lahko prav dobro opravljajo svoje delo, če se jim za to pusti dovolj časa, postanejo pa nervozni, če se pri delu zahteva naglica. To so lastnosti, ki v prvi vrsti določajo nagnenje za brze vlake, a poleg tega je strojevodji brzega vlaka potreben temperament in želja po veliki brzini.

Iz do sedaj povedanega se lahko vidi, kaj se od strojevodje zahteva, da bo v Mi danes nismo v položaju, da bi se držali v tem članku navedenih principov, vse to iz razloga, ker je pomanjkanje osebja veliko. vsakem pogledu sposoben za to službo. Nahajamo se še v stanju nekakega vretja. Edino, na kar je treba obrniti pozornost je, da se pri izbiri osebja vodi račun o izvežbanju in lastnostih, tako da bo osebje, ki ga imamo, sposobno zavzeti svoja mesta.

Nekaj misli k občnemu zboru

Vsem našim članom je znano, da se v par dneh vrši naš redni letni občni zbor, in sicer se vrši dne 10. maja. Dobro bi bilo, če bi se naše članstvo za občni zbor pripravilo, in menimo, da je pač dolžnost slehernega našega tovariša, ki bo tega dne službe prost, da se tega važnega zborovanja udeleži. Tam bo imel vsakdo priložnost, da se prepriča in uveri o nemalem celoletnem društvenem delovanju, in o delu, ki so ga izvršili društveni funkcionarji.

Od ustanovitve našega društva se vrši 10. majnika že naš tretji redni občni zbor. To je dokaz življenjske sposobnosti

našega društva in znak konsolidacije prilik v njem. Nasprotniki in razdiralci našega društva so se do sedaj (in upajmo tudi v naprej) brezuspešno mučili, da bi vsejali seme nesloge med naše člane in da bi dosegli razdor v našem društvu. Kurjači se še živo spominjamo, kako so nas zastopali voditelji raznih organizacij v dobi, ko našega društva še ni bilo.

Zato pa bodo imeli naši člani priliko, da se na občnem zboru poučijo o tem, kako sami zastopamo lastne interese in kakšno je bilo v tem pogledu delo našega društva. O tem delu v preteklem letu bo podalo vodstvo naše oblasne uprave na občnem zboru podrobno poročilo. Upravni odbor bo članstvu položil račun o svojem delu, ki ga ni bilo malo in čigar izvršitev je bila tem težja, ker je bilo v minulem letu obilo naporne službe, ki je poedine funkcionarje mnogokrat ovirala, da se vkljub dobri volji niso mogli posvetiti društvenemu delu z ono intenzivnostjo, kakor bi bili želeli, in izvršiti sprejete naloge v tistem obsegu, kakor so si zamislili.

Pripomniti pa moramo že vnaprej, da bi bilo zelo potrebno in koristno, če bi se nekateri naši člani malo bolj pozanimali za društvo, kot so se doslej. Namesto da bi se izgubljali v praznih kritiziranjih, naj bi posvetili svojo sposobnost društvu, kar bi posamezniku in celokupnosti mnogo več koristilo. Čas bi že bil, da bi se med našimi tovariši razvila stanovska zavest in da bi opustili ona nečedna in škodljiva sredstva, ki jih uporabljajo napram lastnemu društvu.

Ugotoviti je treba, da je med nami precej tovarišev kurjačev, ki niso mogli najti malo časa za to, da bi se jeden ali drugi prepričal o tem, kaj se dela v društvu. Za vse drugo si znajo odmeriti čas, da bi se pa odločili in prišli na naše odboro ve seje, da bi se na njih poučili o tem, kako in kaj se dela v društvu, za to seveda ni časa. Mnenja so, da je mnogo bolj koristno, če kritizirajo in napadajo poedine osebe, ne da bi se poprej o zadevi, za katero gre, prepričali ali informirali. Vsakemu članu je gotovo znano, da se vršijo redno vsak teden odboro ve seje, na katere ima dostop vsak član in na katerih lahko dobi pojasnila o poedinih zadevah. Mesto da zgubljaš in po nepotrebnem zapravljaš svoj dragoceni čas, pridi tovariš kurjač, ki nisi dovolj poučen o gotovih stvareh, na našo sejo, pa bodo izostale vse kritike in bo nehalo vsako zabavljanje. Mislimo, da bi bil čas, da se v bodoče taki žalostni pojavi nediscipliniranosti ne bi več ponavljali.

Iz poročil na občnem zboru se bo razvidelo, koliko korakov je bilo treba napraviti v zaščito interesov našega stanu. Izvršiti je bilo treba brezštevne intervencije na nadrejenih mestih, in med temi jih je bilo veliko številno uspešnih. Tekom leta so bili tudi deležni vsi tovariši, ki so bili daljšo dobo (nad šest tednov) bolni, bolniške podpore, razdelile so se v smrtnih slučajih posmrtnine, kar vse znaša za naše razmere prav čedno svoto.

Kakor že omenjeno, vse to delo je gotovim našim tovarišem malo znano, posebno onim, ki porabijo vsako priliko za kritiziranje. Če niso o vsem tem poučeni, morajo pripisati to predvsem svoji malomarnosti. Tem večja je njih krivica, če omalovažujejo delo onih, ki žrtvujejo ves svoj prosti čas in vse svoje moči v prid društva. Zato naj se vsi, ki jim je delo v našem društvu neznano, in vsi tisti, ki jim kaj ni po volji, naj se udeležijo občnega zбора, da bodo vsaj videli in slišali in šele potem govorili! Kdor bo službe prost, naj ne pozabi na občni zbor in naj ne ostane doma! Tam bo imel vsakdo priložnost, da pove svoje mnenje o že dovršenem delu, da nasvetuje kaj za v bodoče. Na občnem zboru bo tudi prilika, da se volijo nove moči v odbor. Tovariši, čas je, da pokažete svojo društveno zavest. Zato bomo prišli v čim največjem številu na občni zbor, da na njem pokažemo svojo solidarnost in da manifestiramo za naš kurjaški pokret.

Vsi na občni zbor!

Tudi za občni zbor

Bliža se naš občni zbor, na katerega vabimo vse naše proste tovariše, da se ga zanesljivo udeleže. Tovariši, slišali boste poročilo o delu vodstva v preteklem letu, stavili boste predloge in dali smernice za delo v prihodnjem poslovnem letu. Vodstvo se vam že v naprej zahvaljuje za vso vašo podporo in za dano mu zaupanje; zato pa bo odbor hotel tudi dokazati, da ni navskrižem rok držal in da je posvečal vso svojo pozornost dosegi kurjaških zahtev.

Ko smo si to naše društvo ustanovili, si nismo domišljali, da je to naša iznajdba. To je iznajdba onih, ki so že za desetletja pred nami, in sicer kurjačev v drugih državah, s katerimi si želimo in bomo skušali dobiti stike. Tudi mi smo se zavedali, da je naše društvo društvo največjih trpinov železniške uprave, in zato je šlo naše stremljenje za tem, da tudi železniška uprava računa z njim.

Naše društvo je strokovno udruženje, ki ne pripada nobeni politični stranki, je pa pripravljeno podpirati, v kolikor se da, vsako politično stranko, ki bi i sama bila pripravljena zastopati naše težnje. No, do danes je to še odprto vprašanje. To je bil naš program pri ustanovitvi našega društva in ga nikakor ne moremo zatajiti.

Mi vemo, da se že od nekdanj gibljejo razne kategorije, samo mi kurjači smo dolgo molčali kot grob, zaupali smo raznim kričačem, ki so nas prodajali in se igrali z usodo nas in naših otrok, kar jim lahko vsak dan dosežemo.

Dokler gre za strokovna vprašanja, je nam strokovno društvo neobhodno potrebno, ker strokovnjaki za našo službo smo vendar mi sami. Toda zdi se nam, da za železničarje strokovna vprašanja že davno niso več glavna vprašanja, temveč stojijo dolgo v ospredju gospodarska vprašanja. Tudi o tem bomo še govorili.

Dolžnost društva je, da pazi na vse strani, da ne zaidemo v tuje vode, kjer bi drugi v kalnem ribarili. Za vse slučaje pa bomo vedeli, kaj nam je storiti. Kako pa pridemo do prave smeri? Treba je, da si zapomnimo in zabeležimo vsak naš korak, vse intervencije, vsak uspeh ali neuspeh naših zahtev in predlogov na merodajnih mestih, in vse osebe, ki odločujejo o naših zahtevah, ter njihovo politično pripadnost. To je treba za to, da vemo, komu naj zapupamo. Kajti o naših zahtevah odločuje vedno končno in dokončno ministrstvo, oziroma posredno parlament.

Kakor že rečeno ne pripadamo nobeni politični stranki, kajti če bi bili količkaj strankarsko pobarvani, bi nam bili nasprotniki že zdavnaj očitali, da smo politični eksponenti. Vsi vemo, da se v Jugoslaviji uganja velika strankarija in da lahko trčimo pri raznih intervencijah tudi na nasprotnika. Lahko mu pa rečemo, da je on za stranko samo en glas, nas pa je cela organizacija. Kakršne so politične prilike sedaj pri nas, bi se bilo težko odločiti za to, kateri stranki naj bi zaupali, zato pa je gotovo odveč, da bi o tem razmišljali. To nas zaenkrat ne boli.

Kakor mnogi drugi, tako se tudi razne organizacije rade oglašajo, da tudi one delajo za kurjače. Mi pa vemo, da je naša organizacija tista sila, ki jih v to žene. Ali kakor hitro bi opustili našo organizacijo, takoj bi bili spet med pozabljenimi. Nekateri intriganti so delali na to, da bi razbili naše društvo. Mi pa se dobro zavedamo, da smo si ustanovili društvo zato, ker so se druge organizacije pokazale za nezmožne zastopati naša strokovna vprašanja, na vsa druga vprašanja se pa še povrnemo.

Usoda sklepov gl. sk. hum. fondov

Poročali smo že o glavni skupščini humanitarnih fondov v Beogradu. Treba je razlikovati pri tem med delom onih, ki predlagajo gotove spremembe in izboljšanja, in med delom tistih, ki odločajo o teh tako važnih socialnih vprašanjih. Ugotovili smo že, da se važnost teh socialnih vprašanj ne tiče samo železniških uslužbencev, ampak do gotove meje tudi železniške uprave. Železniški uslužbenci so si iz svoje srede izbrali zastopnike, ki naj bi, imajoč vpogled v razmere po celi državi, šli na delo za izboljšanje že obstoječih predpisov, ki ne odgovarjajo današnjim razmeram. To možnost jim daje tudi naredba ministrstva za promet z dne 1. julija 1922 št. 21.739. Treba je reči, da so se nekateri zastopniki z veseljem poprijeli tega važnega dela v nadi, da se bodo razmere zboljšale, vendar so se v svojem pričakovanju zmotili. V spominu bo še potek glavne skupščine v Beogradu lanskega leta, na kateri je bila glavna zahteva revizija pravilnika bolniških fondov, nakar je minister to zahtevo odklonil, pač pa pripomnil, da bo to vprašanje sam rešil. Po preteku enega leta se je glavna skupščina spet sestala. Udeležili so se je seveda tudi delegati ljubljanske oblastne uprave. Prišli so z važnimi predlogi, od katerih so nekateri želeli spremembo gotovih obstoječih predpisov in zahtevali, da tudi država kot delodajalec izvršuj svoje iz zakona izvirajoče obveznosti.

Nekateri teh predlogov so že na glavni skupščini zadeli na odpor, češ, da se ne strinjajo z obstoječimi predpisi, ter so se vzeli samo na znanje. Ljubljanski delegati so podpirali tudi razne važne predloge drugih oblastnih uprav. Med njimi je bilo nekaj ne samo važnih, temveč tudi nujnih stvari, ki jih je pa ministrstvo odklonilo. Omenjamo sledeče:

Odklonjen je nakup hiše za ambulanto v Subotici. Odklonjena je zahteva, da se sezida nova centralna ambulanta v Zagrebu. Tudi je odklonjena zahteva po prepotrebni centralni ambulanti v Mariboru.

Te zahteve niso bile neizvedljive. Zato se nam čudno zdi, da se ne zavzemajo za take potrebne in koristne stvari ljudje in stranke, ki imajo n. pr. za časa volitev polna usta obljub za železničarje in jim v besedah izražajo svojo neizmerno naklonjenost, ko pa s pomočjo železničarjev zlezejo na razna dobra mesta, tedaj pa iz najrazličnejših razlogov ni mogoče ustreči železničarskim zahtevam. To naj si železničarji zapomnijo in naj vedo, kdo so tisti!

Iz Udruženja

Na širšem sestanku, ki se je vršil dne 5. IV. t. l. v Mariboru, katerega se je udeležil tudi tov. Ček iz Ljubljane, so se razmotrivale razne stvari glede prošlega kakor tudi bodočega društvenega delovanja.

Pri tej priliki je bil tudi izvoljen sledeč odbor podružnice Maribor: za prvega krajevnega zaupnika tov. Kürbus Ivan, namestnik Kranje Alojz; tajnik Gaicer Ivan, nam. Božeglav Metod; odborniki: Fistrič Jakob, Babič Karl, Šunko Ivan, Gergič Ivan; nam. Pišlerič Ivan, Lang Anton, Krofič Leopold in Pintarič Ivan.

Novoizvoljenemu odboru v Mariboru čestitamo in želimo, da bi vsak posamezni tov. zvesto izvrševal svoje društvene dolžnosti. Dolžnost vsakega odbornika je, da agitira med članstvom in članom razjasnjuje pomen našega društva in da se to pojasni tudi vsem onim kurjačem, ki še niso pri nas včlanjeni, da pristopijo v svoje društvo. Kurjači moramo dokazati, da hočemo skupno korakati po začrtani poti.

Našim članom. V zadnjem času so se pojavile pri poslovanju upravnega odbora razne težkoče in neprilike, izvirajoče iz pomanjkljivega izvrševanja dolžnosti, ki bi jih moral vsak posamezni član, če bi bil vesten, izpolnjevati. Zaradi tega ponovno opozarjamo vse člane, da je že zadnji čas, ako hočejo, da bodi poslovanje upravnega odbora v redu, da opustijo vsako malomarnost v izpolnjevanju svojih obveznosti napram društvu. Ako se kdo preseli, je treba da to preko svojega zaupnika odboru javi in da natančno sporoči svoj naslov. Prav tako je treba javiti zaupniku, če je kdo upokojen. Izjaviti se mora tudi pri tej priliki, ali ostané še nadalje član društva ali ne. Upokojeni člani plačajo tretjino redne članarine, uživajo pa enake pravice kot redni člani, samo da nimajo pravice do bolniške podpore. Potrebno bi tudi bilo, da bi nekateri člani uvaževali že ponovno objavljeno pojasnilo, da ni treba pošiljati društvu prošenj za posojila, kajti naše društvo ni nikak denarni zavod. Če bi se posodilo enemu, bi se moralo tudi drugemu in bi se lahko zgodilo, da bi nam prišlo v kratkem času nešteto takih prošenj, za kar bi bila naša blagajna seveda veliko premajhna. Pri tem je treba seveda upoštevati, da bi se s podeljevanjem posojil kršila pravila, ki izrecno zabranjujejo dajanje posojil. To pa se na noben način ne sme zgoditi. Dobivamo prošnje za bolniške podpore, ki so zelo pomanjkljivo sestavljene in povzročajo odboru pri reševanju velike težkoče in mnogo truda. V prošnji za bolniško podporo

je treba navesti natanko, koliko časa se dotični nahaja v bolnem stanju, koliko ima družinskih članov in druge take podrobnosti. Nato se odpošlje prošnja preko zaupnika na društvo. Bolniška podpora se podeljuje šele po šestih tednih nepretrganega bolovanja, kar naj prosilci tudi uvažujejo. Odbor apelira na vse člane, da vsa ta navodila upoštevajo in se po njih ravnajo, da mu bo tako olajšano delo in prihranjenega mnogo truda.

Iz Osijeka. Podružnica iz Osijeka poslala nam je bilancu za doba od 1. X. 1925 do 31. XI. 1926 sa melbom, da je objavimo. Kako nam je vrlo teško objaviti bilancu u tabeli, to je donosimo ovdje u tekstu. Na strani primitka zabilježene su u bilanci slijedeće sume: članski ulog od ložione Osijek u godini 1925 — 2825.— Din, članski ulog od ložione Osijek u. g. 1926 — 10.010 Din, članski ulog od ložione Bjelovar za g. 1926 — 4095.— Din, od ložione Pakrac u g. 1926 — 1270.— Din, od ložione Virovitica u. g. 1926 — 869.— Din; ukupna svota ubrata od članskoga uloga u g. 1926 — 16.184.— Din, sveukupna svota ubrata od članskoga uloga za g. 1925—1926 — 19.009.— Din. Na strani izdataka slijedeće su svote: za podružnicu Osijek u god. 1925 za razno 989.50 Din, za jednu bolovnu potporu à 500.— Din u g. 1926 — 500.— Din, za tri posmrtné potpore à 300.— Din u g. 1926 — 900.— Din, za razno izdato u god. 1926 (za putne troškove, inventarski i kancelariski pribor) 2218; ukupna svota izdata u god. 1926 — 3618.50 Din, sveukupna svota izdata u god. 1925 i 1926 4608.— Din, svota koja se nalazi u ručnoj blagajni podružnice Osijek 185.— Din, svota odposlata oblasnoj upravi Zagreb u god. 1925—1926 — 16.216.— Din. Sveukupni izdaci 19.009.— Din. — Članovima podružnice Osijek na uvid do godišnje skupštine ove podružnice. —

Godišnja glavna skupština Oblasne uprave Sarajevo. Prošlog mjeseca, t. j. 9. aprila vršila se u Sarajevu godišnja glavna skupština sarajevske Oblasne Uprave našeg Udruženja. Na skupštini učestvovali su ljevi broj drugova, a osim njih uzeli su učešća i nekoji delegati iz ostalih Oblasnih Uprava, naročito iz Ljubljane, koju su zastupali drugovi Cek, Rus i Slabè. Iz Beograda od Centrale nije nitko došao. Skupština je radila i prije i poslije podne, dok nije bio izerpljen običajni dnevni red. U debatama o pojedinim izvještajima uzeli su učešća pored drugih i drugovi iz Ljubljane, koji su svojim nastupom mnogo doprinijeli tome, da se skupština svršila u najljepšem redu, naglašajući, da je duž-

nost nas sviiju da živimo u slozi i da se uvijek, i kad bi nastale nekakve nesuglasice, sporazumevamo. Predsednički izvještaj podao je predsjednik drug Vujičić. Do njega uzео je riječ tajnik Vojislav Škrba, koji je u svom izvještaju izložio rad Oblasne Uprave u prošloj godini. Izvještaj je skupština primila do znanja. Nakon blagajničkog izvještaja, u kojem je izneo blagajnik finansijske prilike Oblasne Uprave, dobio je riječ predsjednik nadzornog odbora, koji je izvjestio skupštinu o radu nadzornog odbora, koji je pregledao poslovanje uprave i našao sve u najljepšem redu. Predlaže razriješnicu upravi, koju skupština prima. U novu upravu ulaze gotovo svi članovi stare uprave, osim nekoliko novih odbornika, i osim predsjednika nadzornog odbora, na koje je mjesto izabran drug Vladimir Čurić.

Na skupštini iznjeli su delegati nekih pododbora nekoje želje, da bi se uputile nadležnom mjestu na direkciji, tako su tražili drugovi iz Dolca, da im noćni čuvar potpaljuje strojeve, podružnica Bos. Brod traži, da se dostave regulisanom osoblju platne knjižice i da bude u ovim knjižicama svaki odbitak tačno naveden, podružnica u Doboju traži, da se šalju regulisanom osoblju ukoričene legitimacije i za obitelj. Sve ove želje i još nekoje druge bit će upućene u jednoj resoluciji gospodinu direktoru.

ZAHVALE.

Niže potpisani najtoplije se zahvaljujem Udruženju ložača podružnici Osijek na ukazanoj mi potpori od 300.— Din za umrlo mi dijete.

Osijek, 2. III. 1927.

Aldgajer Đuro, ložač.

Zahvaljujem se Udruženju ložača pod odboru u Bos. Brodu na ukazanoj mi posmrtnini za umrlo mi suprugu, koju mi je podjelio u iznosu od 1200.— Din (hiljadu i dvijestotine dinara), a naročitu zahvaljujem Oblasnoj Upravi u Sarajevu, koja mi je novac hitno odposlala.

Suljko Riskiž, ložač.

Zahvalnice su poslali još dvojica drugova iz Bosanskog Broda i to Mehe Hadžić, koji je primio posmrtninu u iznosu 600.— Din za umrlo dvojicu djece, i Pipić Smajo, koji je primio kao posmrtninu za jedno dijete od 300.— Dinara.

Najlepše se zahvaljujem Udruženju kurjačev Oblasni upravi Ljubljana za podeljeno mi bolniško podporo v znesku Din 300.—

Ljubljana, dne 16. IV. 1927.

Ločniškar Franc, pom. kurjač, Lj. I.